

Βεροίας: Η Παναγία αποτελεί ανάχωμα στον κατακλυσμό της αμαρτίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το απόγευμα της Παρασκευής, 6ης Μαρτίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στη Β΄ Στάση των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας Ημαθίας.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἀμαρτίας σώσασα κόσμον, χαῖρε Πανάμωμε».

Ἄναριθμητες εἶναι οἱ μεταφορές τίς ὁποῖες χρησιμοποιεῖ ὁ ἱερός ποιητής τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, ὁ ἅγιος Ἰωσήφ ὁ Ὑμνογράφος, γιά νά περιγράψει τίς ιδιότητες τῆς Παναγίας Παρθένου καί νά τήν ὑμνήσει ὅσο εἶναι δυνατόν κατ' ἀξίαν. Καί μία ἀπό αὐτές πού ἀκούσαμε καί πάλι ἀπόψε, ὅπως καί τήν προηγούμενη

έβδομάδα αλλά και αυτές που θά ακολουθήσουν, είναι αυτή στην οποία τής αποδίδει τή σωτηρία του κόσμου από τόν κατακλυσμό τής άμαρτίας.

«Η κατακλυσμού τής άμαρτίας σώσασα κόσμον, χαΐρε Πανάμωμε».

Τί είναι όμως ο κατακλυσμός τής άμαρτίας και πώς έσωσε ή Ύπεραγία Θεοτόκος τόν κόσμο από αυτόν τόν κατακλυσμό;

Από τήν ήμέρα που οι πρωτόπλαστοι πίστευσαν τόν πονηρό όφι, τόν διάβολο, και παρέβησαν τήν έντολή του Θεού όχι μόνο έξέπεσαν και έξορίσθηκαν από τόν παράδεισο, αλλά στερήθηκαν και τή χάρη του Θεού που τούς προστάτευε. Αισθάνθηκαν ότι ήταν γυμνοί, όπως όμολόγησε ο Αδάμ. Ήταν έκθετοι στις παγίδες του πονηρού, ο οποίος, εξαπατώντας τους, τούς κατέστησε ύποχείριά του. Από εκεί που ζούσαν μέσα στην παρουσία του Θεού, βρέθηκαν να ζούν στην άμαρτία. Και επειδή τίποτε δεν υπήρχε πλέον να τούς συγκρατεί, έφόσον μόνοι τους κατεπάτησαν τή μοναδική έντολή που τούς είχε δώσει ο Θεός, «πάντες έξέκλιναν άμα και ήχρειώθησαν». Ζούσαν, δηλαδή, σε έναν κόσμο στον οποίο κυριαρχούσε ή άμαρτία και κατέκλυζε τόν κόσμο, όπως τόν κατακλύζει και τό νερό, όταν τρέχει άνεξέλεγκτο.

Εάν διαβάσουμε τήν Παλαιά Διαθήκη, θά διαπιστώσουμε ότι αρκετές φορές ή κατάσταση στον κόσμο είχε φθάσει σε τέτοιο σημείο άμαρτίας κι άκολασίας, ώστε ο Θεός επενέβη και τιμώρησε τούς ανθρώπους, όπως έκανε στα Σόδομα και τά Γόμορα, ή μέ τόν κατακλυσμό τήν έποχή του Νώε. «Άνθρωπος έν τιμή ών ου συνήκε, παρασυνεβλήθη τοις κτήνεσιν τοις άνοήτοις και ώμοιώθη αυτοις», γράφει ο ψαλμωδός Δαβίδ, περιγράφοντας αυτή τήν κατάσταση τής άπολύτου εξαχρειώσεως του ανθρώπου από τήν άμαρτία.

Και εάν μέ τόν κατακλυσμό, που κατέστρεψε τούς πάντες και τά πάντα, ο Θεός άνέκοψε τόν κατακλυσμό τής άμαρτίας, ή ροπή του ανθρώπου προς τό κακό ως συνέπεια του προπατορικού άμαρτήματος προκάλεσε και πάλι τή δημιουργία παρόμοιου κατακλυσμού άμαρτίας, ο οποίος έφθασε στο έσχατο όριό του κατά τήν έποχή τής γεννήσεως του Χριστού.

Τή φορά όμως αυτή ο έλεήμων και φιλόανθρωπος Θεός επέλεξε άλλον τρόπο για να σταματήσει τόν κατακλυσμό τής άμαρτίας. Επέλεξε όχι να τιμωρήσει και να καταστρέψει τούς ανθρώπους που παρά τίς συμβουλές και τίς νουθεσίες του συνέχιζαν να άδιαφορούν για τό θέλημα και τίς έντολές του, αλλά να τούς σώσει και να τούς λυτρώσει από τήν άμαρτία.

Καί πῶς τό πραγματοποίησε; Τό πραγματοποίησε διά τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ ὁποία ὑπακούοντας στήν ἐπιλογή της ἀπό τόν Θεό γιά νά συνεργήσει στήν ἐνανθρώπηση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔγινε τό ἀνάχωμα στήν πλημμυρίδα τῆς ἀμαρτίας πού κινδύνευε νά καταπνίξει τόν ἄνθρωπο.

Καί δέν ἐπέλεξε τυχαῖα ὁ Θεός τήν Παναγία Παρθένο. Τήν ἐπέλεξε γιά τήν καθαρότητά της. Τήν ἐπέλεξε γιατί ἦταν «πανάμωμος», ὅπως γράφει ὁ ἱερός ὑμνογράφος. Στήν ψυχή καί στό σῶμα της δέν ὑπῆρχε οὔτε ρύπος οὔτε σκιά ρύπου, ὥστε μπορούσε νά κυφορήσει στά σπλάγχνα της τόν πάσης ἐπέκεινα καθαρόττος Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, πού θά ἐρχόταν στή γῆ ὡς ἄνθρωπος γιά νά σώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν ἀμαρτία καί νά τήν ἐκπλύνει μέ τό τίμιο Αἷμα του. Χάρη στή δική της ὑπακοή ἀνεκόπη ὁ κατακλυσμός τῆς ἀμαρτίας καί μπορούμε πλέον νά σωθοῦμε ὅλοι ἀπό αὐτόν. Διότι χάρη στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο ὁ Χριστός εἶναι παρών στόν κόσμο μας, εἶναι μεθ' ἡμῶν, γιά νά προσφέρει μέ τήν Ἐκκλησία του τήν κιβωτό πού μᾶς σώζει ἀπό τόν κατακλυσμό.

Γι' αὐτό καί ἐμεῖς, ἐκφράζοντας τήν εὐγνωμοσύνη μας πρός τήν Παναγία μητέρα μας πού ἀποτελεῖ ἀνάχωμα στόν κατακλυσμό τῆς ἀμαρτίας, ἄς προσπαθήσουμε καί ἄς ἀγωνισθοῦμε νά ἀποφεύγουμε τήν ἀμαρτία μέ ὅλη μας τή δύναμη καί ἄς προσπαθοῦμε ἀκόμη νά διατηροῦμε μέ τή βοήθειά της ἀλλά καί μέ τά μέσα πού μᾶς προσφέρει ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, μέ τά ἱερά μυστήρια, μέ τήν ἐξομολόγηση καί τή θεία Εὐχαριστία τήν καθαρότητα τῆς ψυχῆς μας.

Ἄς ὑψώνουμε μέ τήν ὑπακοή μας στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, μέ τήν προσευχή καί μέ τή μελέτη τοῦ θείου λόγου μέσα στήν ψυχή μας ἀνάχωμα, πού θά μᾶς προστατεύει ἀπό τόν κατακλυσμό τῆς ἀμαρτίας, ἡ ὁποία δυστυχῶς ὑπάρχει καί στίς ἡμέρες μας καί μᾶς ἀπειλεῖ, ὥστε μέ τή βοήθεια καί τή χάρη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τήν ὁποία ὑμνήσαμε καί ἀπόψε ψάλλοντας τούς Χαιρετισμούς της, νά ἀποφύγουμε τήν ἀμαρτία καί νά σωθοῦμε.